

ning af Smaaskibsfarten, som takket være den skarpe Konkurrence fra Sverige, Tyskland og Holland fører en haardere Eksistenskamp end maaske noget andet Erhverv her i Landet, og som Samfundet daarligt kan undvære som billig Transportformidler og som Basis for Uddannelse af en stor Del af vore Søfolk. Den større Værftsindustri trænger ikke til og ønsker heller ikke nogen Beskyttelse.

Skibsfarten er det mest internationale Erhverv i Verden og kan kun trives og udvikles under de friest mulige Forhold, og de hidtidige Restriktioner har allerede kostet Skibsfarten og Samfundet mange Penge.

Det er beskæmmende at se, at Danmark, som har mindst lige saa gode Betingelser som andre Lande for Udviklingen af en stor national Handelsflaade, ikke har haft Lejlighed til at udnytte disse Betingelser, men næsten ene af alle Lande har maattet se sin Handelsflaade stagnere eller gaa tilbage.

Aarsagerne hertil er flere, men kan i hvert Fald ikke regnes de danske Redere til Last, idet disse Gang paa Gang trods megen Modgang har vist baade Initiativ og Vovemod. Aarsagerne maa navnlig søges i de upaa krævede og ubillige Restriktioner og Byrder, som det offentlige paalægger det frie Erhvervsliv, og som svækker dettes Udøvere i deres Evne, Vilje og Lyst til at arbejde med Samfundets Tarv for Øje.

Derfor bør dansk Skibsfart, som et af de faa selvhjulpne Erhverv i Landet, ogsaa fuldt ud befries for Valutarestriktionernes snærende Baand, som ikke gavner nogen betydende Interesser, men kun hindrer de danske Redere i at administrere deres Virksomhed paa billigste og for Erhvervet og Landet mest formaalstjenlige Maade.
